

Vždycky jsem šla i plavala

„proti proudu“

Nemám ambice plavat na olympiádě ani trhat světové rekordy. Plaváním se bavím v zimě i v létě, a překonávám tak sebe sama. Díky němu jsem viděla kus světa, poznala nové lidi a pochopila, že i v ledové vodě mě hřeje pocit, že mohu druhým pomáhat.

Začínala jsem před patnácti lety v bazénu. Pak jsem ale jednou plavala v oceánu hodně daleko, a tento zážitek mne zcela uchvátil... Když jsem se v roce 2014 rozhodla zdolat Gibraltarský průliv, byla jsem čerstvá osmnáctka. Úžinou mezi Evropou a Afrikou se z jednoho břehu na druhý běžně dostanete lodí, já chtěla těch šestadvacet kilometrů přeplavat.

Dostala jsem mořskou nemoc

„Trénovala jsem v bazénu v Příbrami, denně jsem uplavala dvanáct kilometrů a ještě jsem cvičila v posilovně a běhala,“ odpovídám na dotazy ohledně přípravy. Na něco takového se ale úplně připravit nedá, navíc zdolat Gibraltarský průliv pro mě bylo těžší víc psychicky než fyzicky. Polovina trasy, tedy prvních třináct kilometrů, se mi plavala skvěle. Pak přišly velké vlny a já dostala mořskou nemoc. Zvracela jsem a už si myslela, že to vzdám. Bylo mi vážně zle! Měla jsem mžitky před očima a všechno mě bolelo. Prostě hrůza! Jenže pak jsem si řekla: „Kdepak! Nevzdám se. Asi mě budou muset z té vody vytáhnout mrtvou!“ A bojovala jsem dál! Můj pokus nakonec trval 6 hodin a 42 minut a uplavala jsem při něm

Plaváním se bavím v zimě i v létě

Za své výkony jsem byla už několikrát oceněna a moc si toho vážím

25,5 kilometrů, což je opravdu hodně. Když jsem vylezla z vody, byla jsem strašně šťastná. Tělo mi to ale dalo docela „sežrat“. Jakmile mělo šanci povolit ze zátěže, již poslední rok podstupovalo, odměnilo se mi šiléným pocitem únavy. To je ale normální reakce, a rozhodně mě neodradila od dalších pokusů, ke kterým patřilo i zdolání 180 kilometrů dlouhého úseku Vltavy z Českých Budějovic do Prahy v roce 2015.

Plavala jsem v hromadě odpadků

„Plán Vltava“ se inspiroval projektem britského moderátora Davida Walliamse a jeho show Malá Británie, kdy plaváním v Temži vybral statisíce liber

na charitu. Já se spojila s Kontem Bariéry a do vody se vrhla na přelomu července a srpna v Českých Budějovicích. Plavala jsem tak nejen pro radost, ale také abych přispěla do sbírky nadace na vozíčkáře Radka a jeho handbike. Trasa byla naplánovaná na deset dnů a rozdělená na osmnáctikilometrové etapy. Některé úseky jsem zvládala v pohodě, jako třeba ten první. Ovšem plavat ve Vltavě v okolí Týna nad Vltavou hraničilo se šilénstvím. Ve stojaté vodě mi nepomáhal proud, navíc jsem plavala v zelené břechce a spolu se mnou plula hora odpadků. Tým z lodí mi doslova musel prorážet ve vodě cestičku, abych se tím vším prodrala. Počasí ke mně ale bylo docela vstřícné, ovšem na některých místech se kvůli nedostatku vody plavat nedalo. „Nazula jsem si tenisky

a ten kousek jsem přešla,“ líčila jsem známým, jak jsem si poradila. Moc mi také pomáhalo, že o mně lidé díky propagaci věděli a fandili mi ze břehů, z mostů, z kánoí a někteří dokonce chvíli plavali se mnou. To mi dodávalo sílu. Skvělí byli i zaměstnanci Povodí Vltavy, kteří nám umožnili převoz lodí výtahem přes přehradu. Ovšem nejvíc mě potěšilo, že sbírka na Radkův handbike, která běžela ještě další dva měsíce, splnila svůj účel a na konci září jsme Radkovi předávali neuvěřitelných 148 199 korun. Ten samý rok jsem ještě vyhrála 1. místo v závodě Českého poháru na 40 kilometrů a o rok později získala bronzovou medaili na Mistrovství světa v zimním plavání v Rusku. A to bylo pořádné dobrodružství!

Omrzly mi konečky prstů

Chlad snáším naštěstí relativně dobře, naopak mám problém v létě, kdy mi je vedro už při dvaceti stupních. I tak je na plavání v ledové vodě zapotřebí důsledná příprava, a proto jsem v zimě trénovala v ledové Vltavě. Do Ruska, přesně do Tyumenu, jsme přiletěli v březnu. Zatímco v Čechách lidé vyhlíželi jaro, nás po vystoupení z letadla

Překonat Gibraltarskou úžinu bylo těžší víc psychicky než fyzicky...

O svých zážitcích jsem napsala knihu

přivítal patnáctistupňový mráz. Samotné mistrovství probíhalo uprostřed města Tyumen, kde byl v řece vysekán bazén. Voda, v níž jsme plavali, měla přesně nulu, a v takových podmínkách se vám dost stáhnou plíce. Tělo navíc začne vyplavovat více adrenalinu a nutí vás soustředit se jen a jen na výkon. A stejně tak jsem to tehdy měla i já... Je fakt, že mi sice nešlo o život, ale omrzly mi konečky prstů. Po závodě jsem v nich pak neměla několik týdnů vůbec cit, ale jsem za tuhle zkušenost vděčná, nejen kvůli skvělému výsledku, ale i pro ten zcela výjimečný zážitek.

Večeře s britským princem

Každý můj závod provází na jeho počátku jakási zvláštní úzkost, a když se s ní snažím vyrovnat, hledám oporu sama v sobě. Je mi dvaadvacet, prošla jsem si mnoha zátěžovými situacemi a všem říkám: „Je skvělé, když se člověk může spolehnout sám na sebe.“ I moje rodina se s mými „šilénými akcemi“ smířila, ale pro rodiče to lehké nebylo. Vždycky jsem tak nějak šla a plavala „proti proudu“, a přesně tak se jmenuje i moje kniha, kterou jsem o svých zážitcích napsala. Díky plavání jsem se podívala do světa, mám například moc ráda Londýn, tam bych klidně žila. Učaroval mi ale i New York, kde si každý najde to svoje..., a líbilo se mi v Rize, která je krásná, a přitom klidná. Hezky je i v Bruselu, kde jsem absolvovala stáž v Evropském parlamentu. Od té doby pracuji

v kanceláři europoslance Luďka Niedermayera. Miluji Prahu, kde studuji na Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy obor politologie a mezinárodní vztahy. K mým velkým zážitkům patří pozvání do Londýna od britské královské rodiny. Britský princ Edward pořádal benefiční večeři v rámci prestižního vzdělávacího programu DofE. Vybral si tři mladé lidi z celého světa, aby přednesli svůj projev týkající se nějakého jejich úspěchu. Když jsem hovořila o přeplavání Gibraltaru, cítila jsem velkou zodpovědnost, jelikož jsem nereprezentovala pouze sebe, ale celou Českou republiku. Byl to nepopsatelný zážitek.

V novém roce státnice, kniha a třeba i láska

Nedávno začal nový rok a mě čekají státnice. Když se tak dívám z okna na tu zimu, přemýšlím, že bych ji využila k napsání další knihy. Také se těším, že si zase zaplavu „nějakou dálku“, a kdo ví, třeba přijde i láska. Přítel zatím nemám, není lehké mít při takovémto vytížení partnera, ale věřím, že jednou potkám muže, který mě bude mít rád i s mými šilénými nápady. A třeba mě v nich bude i podporovat...

Lucie Leišová, Praha

PROTI PROUDU

Zajímá vás, jaké to je přeplavat Gibraltar nebo večeřet s princem? Co všechno se dá zažít po proudu Vltavy na trase z Českých Budějovic až do Prahy? Co obnáší plavat v zimě uprostřed Sibíře? Více o tom všem najdete na www.lucieleisova.cz.

Připravila: Šárka Jansová
Odpovědná redaktorka: Zuzana Macková Foto: archiv čtenářky

VÁŠ ČAS NA ŠÁLEK KÁVY

SOUTĚŽ

1x espresso na kapsle nebo hotovost 1 000 Kč

Dejte si k výborné kávě porci báječného čtení a luštění.

Máte chuť na skvělou kávovou specialitu jako z té nejlepší kavárny? Připravte si ji a vychutnejte v klidu doma!

Vyškrtněte-li z osmisměrky všechna uvedená slova, sestavíte ze zbylých devíti písmenek po řádcích tajenku.

Slova k vyškrtnutí: AMFORA, ANAKONDA, ARBORTUM, ASPIK, BAZALKA, BOUŘKA, DRASLO, JEZDECTVÍ, KLOBOUK, KOMPAS, LARISA, LIBANONEC, LUPINA, NÁZOR, NEUTRON, NIZOZEMSKO, OBAVA, OBELISK, PARMA, PŮDORYS, RADOST, ŠKUNER, TABLET, ÚSLUHA, VARŠAVA, VLAJKONOŠ, ZÁBAL.

N M A D N O K A N A
K N U T E L B A T S
V O E T O S O A Y I
L R M B E A M R V R
A T O P A R O F M A
J U D R A D O S T L
K E Z P Ů S O B A I
O N Z P Ů S O B R B
N Ú A D R B Á O A A
O K S M E Z O Z I N
Š L P L N C A U Á O
A N I P U L T Z Ř N
Á S K T K H O V E E
K A V A Š R A V Í C

Tajenku můžete odeslat jako SMS nebo na www.prekvapeni.cz nebo poštou. Podrobnosti najdete na str. 55.